

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias Quas Filiolo dulcißmo Francisco Geismer/ Parentes moestissimi parant. Cives suos in aedem D. Jacobi ad mediam secundam serio vocat

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448831>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in F. Geisner.

Rostock. 1638.

46.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQVIAS

Quas

Filiolo dulcissimo

FRANCISCO

GESNER/

Parentes moestissimi parant.

*Cives suos in adem D. Jacobi ad vrbem
secundam serio vocat.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XXXVIII.

INter cetera, quibus parentum animi solent excrucari, præcipuum nunc sit, quod MICHAELEM GEISMARUM eruditum ac politissimum civem unà cum suavissima conjugē BARBARA SCHRADERIA affligit, atq; ad terram dat, quia FRANCISCUM infantem multis de causis inter prolem eximie ardentissimeq; amatum, adolescere ad suum ac proavorū exemplum in tantam propaginem nō posse videant. Quippe, qui bonorum hæres, qui patris aliquando in posteros futurus, unus adhuc, assertor, ea ætate, qua delictum totius familiæ fuit, abreptus è medio & extinctus est. Nulli ab eo cives, ac patritii, nulli Senatores, Doctores nulli sperantur, quorum in proavos usq; & recenti fere memoria, continens quidam or-
dolon-

do longaq; series per indiculum, qui
nobis missus est, constare potest. Si-
quidem Pater illi, quem diximus,
MICHAEL, ex antiquo genere, ipse
doctrina ac virtute præstantissimus,
contigit. Qui post Germaniæ præci-
puas urbes ac principatus, Acade-
miarum quamplurimas, etiam apud
exteros invisit. Romam, orbis caput,
& monstrum ejus, Pontificem, cete-
raq; papalis sacri mysteria & pom-
pas conspicatus. Mater autem non
minus ex honestissimis, clarisq; ma-
joribus orta est. Siquidē illi, ut hanc
seriem primo absolvamus, pater, Vir
prudentissimus & spectatissimus
Dn. FRANCISCUS Schrader hujus
Reip. Senator gravissimus, HENRICI
Patricii Brunsvicensis & MARGA-
RETHÆ von Dammen filius, Mater
autem MARGARETHA Sybran-
des/

des/ Viri Amplissimi & Consultissimi WIN-
HOLDI, J. U. D. & Consiliarii primū Me-
gapolitani, post Daniæ Viduæ Reginæ Cancel-
larii, & MARGARETHÆ Geismers filia,
Nec minora genitoris decora fuerunt, ad quæ
ut transeamus, monet nos eorum spectata vir-
tus & prudentia. Pater ejus Prudentissimus
Vir Dn. NICOLAUS Geisner Senator apud
nos spectatissimus, MICHAELI Sinter cives
primarii & TILSCHE Grefen filius, qui nepotuli
desiderio non mediocriter jam tenetur. Ma-
trem vero habuit TILSCHE Wessels/ Viri Re-
verendi CL. & Doctissimi Dn. M. LAUREN-
TII Academiæ nostræ olim Prof. P. post vero
Pastoris apud Vismarienses fidelissimi & ANNÆ
Schmedes filiam. Hisce ortus majoribus, Cives
Academiæ, quid putatis futurum fuisse ex hoc
infantulo, si parem cum majoribus ætatem atra
mors non invidisset? Quomodo poterat ab in-
genita, firmataq; per tot genituras virtute rece-
dere & quorum sanguinem atque animos uter-
que? parentum infuderant, eorum studia non
sectari?

*Fortes creantur fortibus & bonis:
Est in juvencis, est in equis Patrum
Virtus; nec imbellem feroces
Progenerant aquile columbam.*

Y 3

Et

Et profecto hæc sunt, quæ Patris animum sollicitum ac longe ægriorem, quàm ex morbo, habent. Cum istas spes suas, quam optimas, eò chariores fecerit filiulus, quia per fratrem non divisæ, in se autem uno sitæ essent. Postquam igitur hoc nomen periit, uno ictu vota omnia conciderunt. Possuntque genitori quamplurima succurrere ex veterum scriptis, cum filiorum gratiam magnis laudibus prosequuntur. Veluti Græcorum in argumentis ista sunt,

μυῖαί εἰς ὅτις αὐτὸς ἰσχυρὸν ἐπὶ
 παῖδας ὡς παπῖζοντες ἀλκίμους ἔχει.
 ὁδυνησὼν ἐστὶν εὐτυχῶντα τῷ βίῳ
 ἔχειν ἐρημὸν διαδόχου τὴν οἰκίαν.
 Ὁ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνδρώπιδος φρενός.

Beatus est, qui *Et* ipse adhuc valet,

Et filios patri secundantes robustos habet.

Dolorificum vero est, si quis fortunatus in vita

Desertam habeat à successore domum.

O filii, quantum estis Philtrum humana menti!

Matrem quoque simul recogitare potest, quæ ex affecto se & nepote jam extincto moestissima, periclitantium suorum discrimina antea, non minus anxie forsan habuerit, quam cum pro Alcanio suo Venus supplicaret,

Per eversa, genitor, fumantia Troja
 Excidia obtestor, liceat dimittere ab armis

Inco-

*Incolumem Ascanium, liceat superesse nepotem,
Hunc tegere, hunc dira valeat subducere morti,
Conjugij vero suavissimæ dolores quibus ea
nunc excrucietur, à desiderio quondam ipsius
scire potest, cum infantulum & longe sanctius
appeteret, quam quidem pulcherrima Dido,
quæ affectum & cupiditatem suam ipsa accura-
tissimè loquitur.*

*Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset
Ante fugam soboles, si quis mihi parvulus aula
Luderet Aeneas, qui te tantum ore referret,
Non equidem omnino misera & deserta videre.
Cæterum non opus est, ut Poetas ad testimo-
nium citemus, fictisque indulgeamus suspiriis;
quæ longe altius ducuntur, ubi præsens calami-
tas est, & natura pati debuit. Nec a futurum est
à sollicitudine parentum, quod mortalibus ul-
tro & sæpe nimio plus succurrit, cum præteri-
torum magis & accuratius recordantur, quàm
præsentium, subeuntque tum animo & singula
& ea, quæ vix ante observata sunt, augetque ja-
cturam ejus, quod amissum est, sollicita cogita-
tio. Sed luctui tamen ponendus modus,
præsertim iis, in quorum potestate non fuit ser-
vare, quod amiserint. Nec omnem Pater affli-
gere domum ægritudine sua debet, atque ex se
pri-*

primum ipso facto debilitare, quicquid super
est familiæ. Quin reddendum Deo non torvo
ac gentili vultu, quod Christiano, ut aliquando
repetiturus, dederat. Vindicanda est illa mortis
violentia, idemque cogitandum denno, quod
necesse erat, ut ille abreptus filiulus olim nasce-
retur. Divinæ benedictionis argumenta non
cessabunt sedulis parentibus, studioque majori
se apparabunt, ut novam prolem Deo voveant.
Officium appellatur jam vestrum, Cives Acade-
mæ; vos redite hoc die, quod in promptu
vobis est, & nemini non debetis, P.P. XXII.

Junij 1560

*Lucolumem Ascanium, liceat
Hunc tegere, hunc dira vale.*
Conjugij vero suavissimæ d
nunc excrucietur, à desiderio
scire potest, cum infantulum
appeteret, quam quidem p
quæ affectum & cupiditatem
tissimè loquitur.

*Saltem si qua mihi de te suscep
Ante fugam soboles, si quis m
Luderet Aeneas, qui te tantu
Non equidem omnino misera*

Ceterum non opus est, ut R
nium citemus, fictisque indul
quæ longe altius ducuntur, ub
tas est, & natura pati debuit.
à sollicitudine parentum, que
tro & saepe nimio plus succur
torum magis & accuratius reco
præsentium, subeuntque tum a
& ea, quæ vix ante observata su
cturam ejus, quod amissum est
tio. Sed luctui tamen po
præsertim iis, in quorum potest
vare, quod amiserint. Nec om
gere domum ægritudine sua d

*potem,
e morti,
ibus ea
ipius
anctius
Dido,
ccura-
dales
qqsd
s aula
ret,
videre.
estimo-
spiriis;
alami-
um est
bus ul-
æteri-
quàm,
ngula
que ja-
ogita-
odus,
it ser-
affli-
ex se
pri-*

